VARVAŽOV, LIBOŇOV, TELNICE, ZADNÍ TELNICE A ADOLFOV

TELNICKÝ ZPRAVODAJ

TELNICKÝ ZPRAVODAJ.CZ

ZDARMA • VYDÁVÁ OBEC TELNICE • ZÁŘÍ, ŘÍJEN 2021

Nástupkyni naší „bábinky“ už máme v garáži, přijďte ji s námi 2. října přivítat na Oprám

Tak jsme se konečně dočkali. Po dlouhé době papírování, vyjednávání a zařizování všeho druhu k nám dorazil nový hasičský vůz. O tom, že to bude obrovská posila do týmu našich dobrovolných hasičů, není žádných pochyb. Více informací se dočtete ve Slově starosty na straně 3.

Chlumec Varvažov 1813

BITVA STRANA 2

2.10. 2021 OPRÁM VARVAŽOV

SLOVO STAROSTY STRANA 3

Hansi Adamec věnoval naší obci dobové písemnosti

V březnu letošního roku jsem hovořil s ústeckým vlastivědcem a patriotem, panem Hansim Adamcem. Předmětem hovoru byl jeho zájem darovat obci Telnici různé písemnosti z jeho archivu se vztahem k historii naší obce. Domluvili jsme se, že vše projednám s naším panem starostou a setkáme se, jakmile pominou různá covidová opatření. V srpnu se toto setkání za přítomnosti pana starosty Jana Doubravy uskutečnilo.

Pan Adamec starostovi k písemnostem řekl pár zajímavých informací a vše mu osobně předal.

Mezi dary je korespondence mezi panem Adamcem a telnickým rodákem Josefem Pischelem. Josef Pischel se narodil v Telnici v roce 1924 do rodiny tehdejšího československého četníka, a to v domě č. p. 84. V roce 1945 byla celá rodina odsunuta do Rakouska – Korutan. Dalším darem je reprint románu „Der Hirtenknabe von Tellnitz“ - Pasáček z Telnice.

Román je zasazen do doby bitvy u Chlumce v srpnu 1813. Jako poslední bych zmínil publikaci „So war´s einmal im Tellnitztal“ - Tak to bylo kdysi v telnickém údolí. Jde o publikaci vydanou v roce 1979 v Bavorsku. Jedná se o vážnou i veselou prózu a poezii z Telnice, z období mezi světovými válkami, doplněnou dobovými fotografiemi.

Jménem obce vřele panu Adamcovi děkujeme.

Jiří Bureš

Vzpomínkové akce k bitvám u Chlumce, Přestanova a Varvažova byly letos podpořeny přízní počasí i diváků

Od druhého do pátého září se konaly již tradiční vzpomínkové akce k 208. výročí bitev u Chlumce, Přestanova a Varvažově. Zmiňované bitvy byly největší tragickou událostí v průběhu času, která zasáhla do života místních obyvatel, a tak je vhodné si je připomínat. Akce se zároveň dostává více a více do povědomí nejen místních, ale i příznivců vojenské historie z domova i ciziny.

V letošním roce se jí zúčastnilo 300 příznivců vojenské historie, z toho 270 přímo v bitevních ukázkách, z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska, Rakouska, Polska, Německa, Itálie a Francie.

Akce začala již tradičními ukázkami ve čtvrtek druhého září v Tisé a Varvažově, kdy letošní rok doplnila i ukázka ve Velkém Chvojně. V pátek třetího září se konaly pietní akty u pomníků, večerní pochod Chlumcem a polní bohoslužba u Jubilejního památníku. V sobotu se konaly na poli za Horkou ukázky z obou bitev. Oproti předchozím ročníkům nám obzvláště přálo počasí, které tak přispělo i k podstatně vyššímu zájmu návštěvníků.

Na organizaci akce se podíleli členové Spolku vojenské historie Ústí nad Labem,

FOTO: Jaroslav Řezáč

Baterie Colloredo - Mansfeld z Teplic a Historického spolku města Bíliny.

Velké poděkování za finanční podporu patří Ústeckému kraji, městu Chlumec a obcím Telnice, Tisá a Velké Chvojno. Dále také sponzorům, kdy bych rád zmínil alespoň místní – potiskneme.cz, pila Varvažov a společnost Šroubek Ústí nad Labem.

Jiří Bureš
místopředseda SVH Ústí n.L.
scénář a režie ukázek

Slovo starosty: Nástupkyni naší „bábinky“ už máme v garáži, přijďte ji s námi 2. října přivítat na Oprám

Vážení spoluobčané, milí přátelé, začaly nám podzimní dny, doba, kdy si oproti létu budeme vážit každého slunečného dne, a kdy se svět kolem nás dokáže rychle proměnit v množství úžasných barev. Vnímejme vše kolem nás, radujme se i z maličkostí a nenechejme si kazit život hlupáky a jejich výkřiky do světa. To nejcennější máme všichni kolem sebe, své blízké, své přátele a třeba také své dobré sousedy. Pojďme do podzimu s elánem a úsměvem na rtech.

Začněme tedy také tento tradiční článek něčím pozitivním. Stručný titulek by mohl znít asi takto: Dvacátého září jsme převzali hasičský vůz. To je jistě radostná událost, ale čekání na něj rozhodně bezproblémové a úplně radostné nebylo. Výrobcem je společnost ZHT Group, s.r.o. a po dlouhých komplikacích stojí auto konečně u nás. Jsme rádi, že se to po tolika letech snažení podařilo. Vím, že cena je nemalá, ale myslím si, že bezpečnost obyvatel je pro nás vždy na prvním místě. Naše „bábinka“ z roku 1973 už na zásahy úplně nestačila, ale rozhodně svou úlohu splnila více, než dostatečně. Pro zajímavost, nová cisterna má objem devět kubíků vody, což není úplně standardní, ale je to hlavně z důvodu polohy naší obce v lesích. Byl bych moc rád, kdybyste 2. října v 9,00 přišli tuto významnou událost s námi oslavit. Bude to na Oprámu, kde bude souběžně probíhat devátý ročník Memoriálu Pavla Doubravy.

Odpadové hospodářství. Prvního září byla na zastupitelstvu obce schválena obecně závazná vyhláška k odpadovému hospodářství. Přiznávám, můžete namítnout, že jsme tuto problematiku na stránkách Telnického zpravodaje již několikrát řešili, tudíž to není úplná novinka, ale zde platí možná více, než kde jinde, že opakování je matkou moudrosti. Způsob nakládání s odpady v naší obci je významnou součástí veřejného života. Chtěl bych předem poděkovat občanům, kteří nemají toto téma za lhostejné a přišli se mnou na radnici diskutovat. Jelikož stávající legislativa nás nutí stále více třídit, tak si osobně myslím, že stálý poplatek za osobu není tím správně motivačním prvkem pro rostoucí množství tříděného odpadu. Je třeba najet na nový systém - co nemovitost, to vlastní popelnice. Vím, že tento systém také nebude dokonalý (tak, jako každý), ale prosím o maximální vstřícnost a pochopení z řad vás, spoluobčanů. Určitě časem vše dopilujeme k vzájemné spokojenosti a přitom splníme přísnou legislativu. Nemůžeme skrývat, že se změnou přijde i pro některé občany zdražení, taková je ale bohužel realita. Jestliže by někdo měl potřebu se mnou novinky konzultovat, mé dveře jsou vám stále otevřené. Děkuji.

Volby. 8. a 9. října proběhnou volby do Parlamentu ČR. Volební místo bude opět v našem kulturním domě, a přestože jsou časy znovu standardní, dovolím si je připomenout. V pátek můžete přijít volit od 14,00 do 22,00 a v sobotu od 8,00 do 14,00. Prosím všechny voliče o dodržování všech současných hygienických pravidel. Práce volební komise je v současné době velmi náročná, tak jim prosím jejich práci nijak nestěžujme.

Kino. Asi jste zaregistrovali úspěšnou akci s naším letním kinem. Sami jsme byli překvapeni, jaký byl o promítání pod širou oblohou zájem. Podruhé nám již počasí nepřálo, takže jsme se přesunuli pod pevnou střechu a vzali zavděk naším kinosálem. To nám vnuklo myšlenku, že bychom mohli promítat pro dospělé i nadále. Letní kino se vrátí až na příští sezónu, ale pojďme

se u kvalitních filmů vidět i v podzimních a zimních měsících. Zkušenosti s provozem pro děti máme bohaté, tak zkusíme rozšířit nabídku i pro nás dospěláky. Dle mého názoru biograf do obce neodmyslitelně patří a my vám zkusíme nabídnout vždy nějakou filmovou novinku. Nenechte si to ujít, místa máme dost. O programu vás budeme včas informovat.

Seniorské dílničky. Zřejmě jste již zaznamenali, že máme na radnici novou posilu. Náš tým obohatila Eliška Dostálová. Budete se s ní na úřadě pravidelně vídat. Eliška si nad rámec svých povinností také připravila hned jednu novinku. Jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek probíhají v domě s pečovatelskou službou seniorské dílničky. Nebojte se přijít i vy ostatní senioři. Jde o moc pěknou zábavu, která je plná kreativity, a ještě si spolu krásně popovídáte. Místa máme dost. Není to jediná aktivita – navazujeme také na oblíbený trénink paměti, který nově bude pod „taktovkou“ paní Křížové. To je také ve čtvrtek od 14,30, ale vždy v týdnu, kdy neprobíhají dílničky. To znamená, máme pro vás náplň na každý týden, neváhejte toho využít, těšíme se na vás. Obě akce jsou zdarma.

Milí spoluobčané, to je asi vše, co jsem vám chtěl v tomto článku sdělit, ale rozhodně budu mít o čem povídat i při každém setkání s vámi. Rád vás potkám na nějaké z našich podzimních akcí anebo i jen tak na ulici. Přeji vám krásné a radostné podzimní dny,

Váš starosta
Ing. Jan Doubrava

TELNICKÝ KECKY

I v tomto roce se podařilo Obci Telnice, Okrašlovacímu spolku a hasičům úspěšně zorganizovat závod Telnický kecky. Ačkoliv na neděli 12. září 2021 vůbec nebyla dobrá předpověď a organizátoři i závodníci se opravdu probudili do uplakaného počasí, slunce nakonec vysvitlo v pravý čas, tedy chvíli před startem závodu dětí, a vydrželo nám až do vyhlášení výsledků.

O tom, že jsou Kecky již vyhlášeným a oblíbeným závodem, svědčí, že mnozí závodníci se účastní opakovaně a těší se na záludnosti tratí – tráva, kamení, kaluže, stoupání, klesání a zase stoupání. Platí tu možná více než jinde, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Protože kdo se zúčastní, může případnou rozladěnost zahnat zákuskem od Přivoňsi, klobáskou od Dlasků nebo gulášem a pivem od hasičů. Tenhle „catering“ a malý a přátelský organizační tým vytváří závodu pohodovou atmosféru. Na tu se pak každoročně těší jak organizátoři, tak závodníci. Držte nám tedy palce do dalších let!

Andrea Kolínová

FOTO: Eliška Dostálová

FOTO: Jaroslav Řezáč

Adolfský Horský dvůr lesní zátiší (Berghof Waldesruh)

Adolfov byl za první republiky vyhledáván výletníky a turisty z blízkého Ústí nejen v zimním období, ale i v období letním. V roce 1904 byla zprovozněna tramvajová trať z Ústí do Telnice (tramvajová točna pod Telnickým nádražím).

Výletníci tak měli možnost vydat se směrem na Nakléřov nebo přes Zadní Telnici na Adolfov. Posledně zmiňovanou odbočku volili častěji. Byla to příjemná procházka kouzelnou panenskou krajinou, zejména okolo Telnického potoka, a pokud dorazili na Adolfov, což byl jejich cíl, pak je čekalo příjemné venkovní posezení ve třech restauracích.

Dnes se zmíním o jedné restauraci, a to Horský dvůr lesní zátiší (Berghof Waldesruh). Pokud dorazíme na Adolfov od Zadní Telnice, pak je restaurant na konci obce směrem na Větrov – Krásný Les.

Hostinec Lesní zátiší (Zur Waldesruh) v Adolfově provozoval koncem 20. let 30. století Fred Cerny. Po roce 1930 hostinec koupila Berta Fialová, a do značné míry ho přestavěla a dala mu nový název Horský dvůr lesní zátiší (Berghof Waldesruh). Tato podoba hostince se zachovala až do 70. let 21. století.

Kromě přestavby hostince paní Berta nechala vybudovat zhruba 100 m od hostince malé lesní „lázně“ s tanečním parketem, posezením a malým koupalištěm. Pro letní období jak dělané. Výletníci seděli ve stínu pod deštníky a v parném horku se osvěžili i koupelí v koupališti. No a večer završili tancem, kde každou sobotu a neděli vyhrávala malá kapela z Ústí.

Dnes je hostinec stále provozován, jenom lesní lázně zcela zpustly a zarostly vegetací.

O dalších výletních památkách z Adolfova, příště. **Jaroslav Červík**

Jednotka SDH Telnice informuje

22. 5. 2021 – Technická pomoc – Telnice 10, únik ropných produktů.

30. 6. 2021 – Technická pomoc – Liboňov, Telnice - odstranění stromu.

ZPRÁVA O ČINNOSTI

6. - 9. 8. 2021 - Ústí nad Labem - centrum, Lidické náměstí, 2221/5, požární asistence při promítání filmu.

20. 8. 2021 - Telnice 21, požární asistence při promítání filmu.

28. 8. 2021 - Telnice, Varvažov, oprám, sportovní akce s táborákem.

SOUTĚŽE

28. 8. 2021 - 28. srpna se David Benedikt zúčastnil 6. ročníku soutěže "O srdce Kamenné dámy", který je druhým ročníkem zařazený do TFA ligy severu. V jednotlivcích - muži 16 – 34 let se David umístil na krásném 7. místě v čase 00:02:44:96, v této kategorii se zúčastnilo 27 hasičů.

David zdolal všech 173 schodů rozhledny v kompletním zásahovém oděvu s dýchacím přístrojem i hadicemi a zlepšil si čas o tři vteřiny oproti předchozímu ročníku.

11. 9. 2021 - 6. ročník Memoriálu Petra Hory v Ryjicích, v soutěži - útok z vozidla obsadili 3. místo. - Jan Doubrava, Milan Žinžur, Dominika Šustrová, Jan Ptáček, Martin Bakeš, Pavel Šindelář, Michal Zoula.

Všem účastníkům, kteří se podíleli na výjezdech a zdolávání mimořádných událostí, opravách techniky a soutěžích, bych tímto chtěl poděkovat za obětavost a nasazení.

„Hasič v akci se vždy objevuje tam, odkud pro nebezpečí ostatní lidé prchají, aby s chladnokrevností, odvahou i s nasazením vlastního života zachránil co se dá a lokalizoval nebezpečí.“

Ing. Augustin Weis
Za jednotku SDH Tenice:
Miroslav Lacina

22.5.2021

30.6.2021

28.8.2021

11.9.2021

Seniorská setkání byla plná energie, hudby, jídla a pití

Po delší odmlce jsme se mohli osobně sejít tváří v tvář s našimi spoluobčany. Po dvě zářijová odpoledne jsme gratulovali našim občanům, kteří v uplynulých měsících oslavili svá životní jubilea. Mnoho oslavenců spolu s doprovodem se 18. a 25. 6. 2021 postupně scházelo v příjemně chladné společenské místnosti na telnickém nádraží, aby jim starosta obce připil nejen na zdraví. Proneslo se tolik přípitků na zdraví, že do dalšího setkání budou jistě všichni plni životního elánu minimálně stejně jako v tento den. Mezi jubilanty byla i nejstarší obyvatelka Telnice.

Další společné shledání se seniory proběhlo 2. 9. 2021. Tentokrát letní setkání všech telnických seniorů. S ohledem k nestálému počasí jsme zvolili sálovou variantu. A vzhledem ke skutečnosti, že poslední návštěvníci odcházeli dlouho po doznění posledních tanečních tónů, to byla volba dobrá. Kdo dorazil, nelitoval. Smálo se a debatovalo, pilo i hodovalo a po chvíli ani parket nezůstal prázdný.

Raut, který nám nachystala společnost Dorant, byl jako obvykle skvělý. Na baru, pod dohledem Eriky Uxové a jejího týmu od Zeleného stromu, tekly proudem studené i teplé, alko i nealko nápoje. O zábavu se již tradičně postarala kapela OLI. Pělo se i tančilo, až nás bolely hlasivky i nohy.

Děkuji všem jmenovaným. Děkuji zaměstnancům obecního úřadu a členům sociální komise, za přípravu sálu na tyto akce. A děkuji panu starostovi Ing. Janu Doubravovi za podporu a pronesené proslovy.

Radka Böhmová

Telnická hasičata tedy rozhodně nezahálí, trénují a závodí

Nedočkavci se hrnuli na první tréninky s obrovským elánem. Bylo radost je pozorovat. Pravda, pracovat s tou bandou blech bylo již o něco horší. Ale my to zvládli. Tréninky, závody i soustředění.

Pár tréninků a hned na konci května okresní kolo Hry Plamen. Hasičská mládež ústeckého okresu poměřila své síly ve dvou disciplínách – štafetě požárních dvojic a požárním útoku. 5 družstev v kategorii starších dětí a 6 týmů mladších dětí statečně bojovalo po velice krátké tréninkové přípravě. Naši starší svou šikovností a nasazením bojovali jako lvi a vybojovali zlato. Tím si získali právo reprezentovat ústecký okres na krajském kole Hry Plamen v Krupce. Zde se bylo opravdu nač dívat. Družstvo z našeho SDH se snažilo, seč mu všechny síly stačily, ale moc se nám nedařilo. Naši reprezentanti neuspěli a umístili se na posledním místě.

I naše přípravkové dětičky se činily. Ukázaly, jak se naučily překonávat překážku, zdolávat lavičku a zapojit hadice do rozdělovače a proudnice. Nebo jak shazovat kuželky hadicí či nejrychleji srazit plechovky proudem vody. A aby toho nebylo málo, tak si zaběhly závod jednotlivců na 40m s překážkami. Každý z našich 10 reprezentantů si odnesl čokoládovou medaili a ti nejšikovnější i medaili z pravého kovu - telnická děvčata dvě stříbrné medaile a z chlapců jednu bronzovou. A týmy – z 15 družstev se naši umístili na úžasných 14., 7. a 5. místě.

Před prázdninami jsme stihli ještě zaběhnout jedno kolo STIMAX Cupu v Ústí nad Labem. V úmorném vedru zdolávali trať dlouhou 60m s překážkami v kategoriích mladších a starších dětí a 100m u dorostenců a dospěláků. Samozřejmě, že neběželi jen tak. 7 našich reprezentantů cedilo pot na tartanu.

A o prázdninách nás čekalo týdenní soustředění. Protrénovali jsme téměř vše, trochu zapracovali na fyzičce i na znalostech. Teď už budeme jen doufat, že do závodů dětičkám něco zůstane v hlavičkách. Abychom si taky odpočinuli, ve čtvrtek jsme

se jeli provětrat. Pro spoustu dětí, stejně jako pro mě, byla cesta lodí do Litoměřic novým zážitkem. Cestu k cíli jsme si zpestřili v Kavárně s párou. Nebojte, dětičky nebylo potřeba dopovat kofeinem. Ty se totiž kochaly vyhlídkou na celé město. Bohužel jen v miniaturním provedení. Naší poslední zastávkou byla Dílna na výrobu ručního papíru. Tak, tak, každý, kdo vstoupil, si vyrobil svůj vlastní kousek papíru lisovaného i tvarovaného. Zkrátka to byl super týden.

Tak, a to by mohl být už konec? Kdepak, ještě nám zbývají následující závody:

2. kolo STIMAX Cupu. Tentokráte v Meziboří. I když probíhal o posledním prázdninovém víkendu, naše děvčata i chlapci ve svých kategoriích předvedli své nejlepší výkony. Co na tom, že se první pokusy nevyvedly úplně podle přání, druhé již byly o mnoho lepší. Nebudu psát umístění našich závodníků, protože každý si sáhl za nepříznivého počasí na své dno.

3. kolo STIMAXu v polovině září ve Varnsdorfu. Jiný okres a opět chladno. Naši závodníci jsou skvělí. Všechny výkony jsem viděla na vlastní oči – skutečně bojovali a nikdo nevzdal žádný z pokusů.

Stejný víkend, jen o den později a naše domácí hřiště.... Od rána obrovská a děsně náročná trať pro ty nejmenší hasičata TFA přípravky. Trať rozdělená na šest částí. V každé části jeden náročný úkol – přenos barelů plných vody, zapojení proudnice, motání hadice, přemístění pneumatiky, zdolání tunelu a přenos zraněného medvídka. Skutečně těžké úkoly pro 3 - 6leté dětičky. Od nás se zúčastnilo 14 bojovníků. A vybojovali dvě druhá místa a jedno třetí.

Jen o pár hodin později, se tato trať protáhla a úkoly se staly trochu více náročnějšími. To aby to velikáni neměli moc jednoduché. Snad jen zraněný medvídek vážil o pár kil navíc. A ty nejstarší chlapce čekalo překvapení – přenos zraněné zdravotnice. Všichni ukázali, že se ničeho nezaleknou. Této skvělé soutěže jsme se zúčastnili pouze jako rozhodčí.

A po obídku – boj o SAMOVAR. Tato soutěž je složena ze tří dílčích úkolů – záludná uzlová štafeta, štafeta 4x60m a parádní disciplína požární útok. Jak ji shrnout – domácí bojovníci bojovali a ..... někteří vybojovali. Naši mladší bojovníci se umístili na 7. místě a naši starší – úžasné zlato. Gratuluji skvělým závodníkům i každé pomocné ruce.

Radka Böhmová

Stalo se ... nestalo ... - s Václavem Lešákem

Příběh třetí: Zamilovaný student

Stalo se v Indii na konci 19. století. V jedné vesnici na venkově bydlela krásná Fatima, dcera místního rolníka. Jak přibývala léta, Fatima byla stále krásnější. Do školy chodila se stejně starým spolužákem Izmirem. Ten se do krásné spolužačky zamiloval, ale byl tak nesmělý, že jí nikdy o své lásce neřekl. Po nocích bezesných, kdy myslel na svoji lásku, jí psal básně, ale ani žádnou ze svých básní Fatimě neposlal.

Plynula léta a život oba mladé lidi rozdělil. Protože bydleli každý v jiné vesnici, přestali se i vídat. Jenomže láska je láska, jak se zpívá v jedné písni, a o lásce bylo napsáno mnoho, tak i tento mladý zamilovaný Ind dál snil o své krásné Fatimě. Po nocích psal básně a tak jich měl už celou sbírku. Nakonec mu tu sbírku vydali tiskem a mladý muž po deseti létech zaklepal u dveří své vyvolené. Otevřela mu teď už zralá žena, maminka 4 dětí. Izmir ve svém snění o krásné Fatimě vůbec nepočítal s možností, že na něj dívka nečeká. Ta ostatně o citech svého bývalého spolužáka neměla ani tušení. Šok byl pro zklamaného muže tak veliký, že svojí bývalou lásku napadl a způsobil jí poranění, které nakonec řešil místní soud. A poslyšte jeho verdikt. Soud posoudil celý pozoruhodný příběh a rozhodl, že zamilovaný mladý muž jednal ve stavu citového pohnutí, které mu zaslepilo mysl a mladého muže zprostil obžaloby.

Tak co myslíte mohlo se tohle stát v Indii na konci 19. století a nebo ne a příběh je vymyšlený?

Příběh čtvrtý: Pepa Fousek

V Plzni jezdil na lokomotivách jeden strojvedoucí, kterému se pro jeho pověstný knír neřeklo jinak něž Pepa Fousek. Jezdil v té době na trati Plzeň - Cheb a vozil nákladní vlaky, převážně soupravy naložené uhlím. Jednoho dne nastoupil do služby a byl odeslán mezinárodním vlakem do Chebu, kde mezitím na vlaku skončil jiný strojvedoucí a tento vlak měl přivézt do Plzně. Mezinárodní rychlík odjížděl z Plzně už brzy ráno, a tak si Pepa Fousek ve vlaku odložil a záhy tvrdě usnul. Nevím jestli v té době, před skoro 50 léty, někdo jezdil vlakem na západ. V pohraniční přechodové stanici, v tomto případě v Chebu, kde probíhala celní a pasová kontrola, celý vlak obklíčila pohraniční stráž se samopaly, aby se do vlaku nedostal nikdo, kdo by chtěl nelegálně odcestovat na západ. Pasová kontrola byla provedena jako vždy naprosto dokonale, speciální prohlídka byla věnována každému kousku vagónu,

kde by se mohl někdo ukrývat. O tom ovšem tvrdě spící Pepa nevěděl. Kupodivu si spícího železničáře nikdo taky nevšiml. Po skončeném odbavení se dal rychlík do pohybu k nedaleké hranici. Teprve škubnutí vlaku, při jeho dalším rozjezdu, našeho strojvedoucího probudilo a on si pohledem z okna uvědomil, kam že už se to jede, a tak nemeškal, pobral všechny své věci a z jedoucího vlaku vyskočil. Naštěstí pro něj, měl vlak v tomto úseku jen 30 km rychlost a tak se opuštění soupravy sice neobešlo bez kotrmelce, ale bez jakéhokoliv úrazu ano. Pepa posbíral své věci, především tašku, kde měl kromě svačiny i všechny předepsané předpisy a vydal se poklusem zpátky do stanice. Bohužel jeho parakotoul se uskutečnil už na německém území a tak skončil v rukou bdělých strážců hranic. Byl předveden na služebnu a několik hodin trvalo vysvětlování, jak se to všechno seběhlo. Nakonec byl dopraven na nádraží a mohl konečně odjet se svým vlakem do Plzně. Závěrem je možno s klidem tvrdit, že Pepa Fousek byl jediným naším občanem, který přes pečlivě střeženou hranici utíkal z Německa do Čech a ne opačným směrem.

Tak co myslíte? Mohlo se příběh skutečně stát před nějakými 50 léty na hranici s tehdejší NSR, nebo je to celé výmysl?

Příběh pátý: Podivný cvičitel psů

Stalo se počátkem 20. století v tehdejším ještě Carském Rusku. Na daleké Sibiři žil byl v jednom městě jeden mužík, který se jmenoval Vasiljev Ivan Ivanovič. Tento občan miloval představení místního cirkusu a nikdy žádné nevynechal. V tehdejším světě moc rozptýlení nebylo a tak byl cirkus jedním z mála úniků od tvrdé reality tehdejšího Ruska a života prostých lidí v něm.

Nejenom, že miloval cirkus, ale také měl krásný sen, že vycvičí svého pejska a jednoho dne vystoupí v programu jako slavný cvičitel. Skutečně poctivě svého pejska učil a po deseti létech usoudil, že je připravený sklidit slávu při představení. Zašel tedy za řiditelem cirkusu a ten po krátké ukázce souhlasil, že na příštím představení se svým vycvičeným psem vystoupí. Nadšení, teď už ve své mysli slavného cvičitele, neznalo mezí. V předvečer vystoupení nemohl dospat rána. Sotva však se vydal za svým pejskem, zjistil, že mu do rána uhynul nejspíš věkem.

Zdrcený a zklamaný, že nemůže vystoupit ve večerním představení vzal sirky a cirkusové Šapitó zapálil se slovy když ne já, tak nikdo. Brzy byl dopaden a místním soudem odsouzen nejen k uhrazení škody vzniklé cirkusu, ale navíc mu bylo uloženo, aby vycvičil pro cirkusová představení dalšího psa a dal mu na to lhůtu deseti let. Když se už blížila doba deseti let, tak to ředitel cirkusu nevydržel a celou společnost přestěhoval do Moskvy a přidal se ke státnímu cirkusu. Celé to zdůvodnil slovy, že nehodlá čekat, jestli zase pes neuhyne a on přijde o další šapitó.

Tak co myslíte mohlo se toto stát na počátku 20. století v carském Rusku?

Václav Lešák

Vítání nových skřítků

Když začne být venku teplo a sluníčko, všichni víme, co to znamená - přichází léto. My se pak těšíme na prázdniny.

Jenže skřítek Telníček má mnohem raději, když léto končí. To se za ním do školky vrací děti po dlouhém volnu.

Vypráví mu své zážitky z dovolených, výletů, někteří dokonce z táborů. Skřítek rád poslouchá, jak si děti užily pobyty u babiček a dědečků, hrátky v bazénech, jízdu na kole a další krásné chvilky.

Ale o co je měsíc září pro Telníčka ještě lepší? Přeci o seznamování s novými kamarády, kteří přicházejí do školky poprvé a on jim může ve školce všechno ukázat a pomoci jim si zvyknout na chvíle bez maminek. Dělí se s nimi o hračky, prohlíží si spolu knížky, učí se s nimi a hlavně si společně užijí spoustu zábavy, kterou pro ně paní učitelky připraví.

Budou spolu zpívat, cvičit, tancovat, modelovat, malovat a kreslit, chodit na procházky do Telníčkova oblíbeného lesa, hrát si na školní zahradě, chystají se i na keramiku nebo bruslení.

Mají před sebou zkrátka spoustu rozmanitých aktivit a my jim přejeme, aby se jim ve školce společně hlavně líbilo.

kolektiv MŠ Telnice

KRIZOVÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

- PLYN TEL.: 1239
- ELEKTŘINA TEL.: 800 850 860
- VODA TEL.: 840 111 111

INZERCE A REKLAMA

řádková	10,-
vizitka	180,-
128x93	360,-
190x128	720 ,-
260x190	1440,-

Návštěva vodníka Toníka v Telnici

Jednou z kulturních akcí, které bylo možné po velmi dlouhé nedobrovolné přestávce uskutečnit, bylo několikrát odložené dětské divadelní představení „Trable vodníka Toníka“ Dobře naladěného divadla. Představení se odehrálo pod širou oblohou v prostoru před vlakovým nádražím v Telnici.

Ostatně, kde také jinde potkat vodníka, než venku? Rybníček z kulis si přivezl s sebou, a tak mohl s dětmi rozehrát interaktivní hru o tom, jak důležitá je voda a jak je třeba chovat se citlivě ke svému životnímu prostředí. Protože spolupracovalo i počasí, na divadýlko dorazilo mnoho dětí, které s vodníkem nadšeně komunikovali a mnohdy i překvapily svými znalostmi. V případě telnických dětí může být Toník klidný, tady mu děti čistotu vody v rybníčku a zdravou přírodu v okolí ohlídají.

Dobře naladěné divadlo z Prahy tak 4. září 2021 se svým Vodníkem sehrálo v Telnici již druhé představení, první byla Princezna Čokoláda v lednu 2020. Herce Telnice natolik nadchla, že jsou ochotni přijet a zahrát našim dětem, kdykoliv se jen podaří najít vhodný termín.

Andrea Kolínová

Zveme vás na

IX. ročník

Memoriálu Pavla Doubravy,

který se uskuteční v sobotu 2. října 2021 od 10:00 hodin na Oprámu ve Varvažově

KULTURA A SPORT

- 2. 10. 2021 od 10:00
MEMORIÁL PAVLA DOUBRAVY
Varvažov - Oprám
- 2. 10. 2021 od 10:30
TELNICKÝ LESNÍ BĚH
61. ročník - Adolfov
- 24.10. 2021 od 10:30
VELKÁ CENA SPOLCHEMIE - Adolfov
- 30. 10. 2021 od 15:00
DUŠIČKOVÝ REJ - Nádraží Telnice

MASÁŽNÍ A REKONDIČNÍ SLUŽBY BYSTROOČKO

Kde: Dům s pečovatelskou službou
Kdy: každou středu
Tel.: 704 419 858

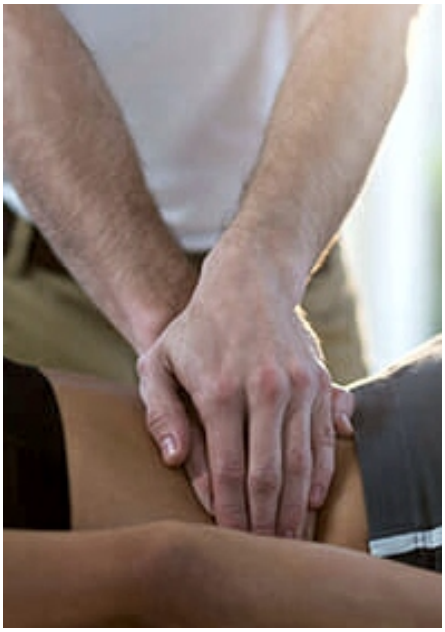

MOŽNOST ZASÍLÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ DO ZPRAVODAJE:

TEL.: 608 000 466,
EMAIL: HLINKA@POTISKNEME.CZ.

INZERCE A REKLAMA:

TEL.: 739 064 017,
EMAIL: RYJACEK@POTISKNEME.CZ.
PŘÍŠTÍ VYDÁNÍ PROSINEC 2021,
UZÁVĚRKA 27. LISTOPAD 2021.

Vydává: Zastupitelstvo obce Telnice. **Evidenční číslo TELNICKÉHO ZPRAVODAJE:** MK ČR E 18176. **Náklad:** 400 ks. **Šéfredaktor:** David Hlinka - 608 000 466, hlinka@potiskneme.cz. **Inzerce a reklama:** Michal Ryjáček - 739 064 017, ryjacek@potiskneme.cz. Nepodepsané materiály jsou redakční. **Zpracování, design a tisk:** Potiskneme.cz. Názory redakce se nemusí shodovat s názory dopisovatelů. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Redakce může externí materiály upravovat a krátit.